

[Sigsgaard.]

bistand, som ydes af dem eller deres private firmaer til Sydafrika eller sydafrikanske firmaer.

Der er som sagt andre resolutioner fra FN. Mange af dem har Danmark mig bekendt stemt for, og under alle omstændigheder har man fra dansk side i hvert fald en moralsk pligt til at forsøge at efterleve de resolutioner i denne retning, der er vedtaget i De Forenede Nationer. Det gør man som sagt også, i hvert fald i ord, og til en vis grad og på visse punkter har man også, i hvert fald tidligere, gjort det i handling. Men når det drejer sig om erhvervsfondens virke, så modarbejder man ligefrem, hvad der vedtages i De Forenede Nationer.

For ganske kort tid siden havde Danmark besøg af en repræsentant for befrielsesbevægelsen MPLA i Angola, nemlig deres repræsentant for Skandinavien, bosat i Stockholm. Han hedder Antonio Neto, og han gav den 4. oktober i år et ganske interessant og måske også lidt uhyggeligt interview til dagbladet Politiken. I dette interview gav han udtryk for, at man fra befrielsesbevægelsernes side ikke længere kunne garantere dansk ejendom og danskeres sikkerhed i Angola, og det samme gælder uden tvivl i Mozambique og i Guinea. Han blev i interviewet spurgt, om han betragtede de udenlandske investeringer som støtte til portugiserne, og han svarede, at det gjorde han absolut — han uddybede det, men det skal jeg ikke komme nærmere ind på her. Han sluttede med at kræve eller henstille, at man forbød danske firmaers virksomhed i det sydlige Afrika, og så erklærede han i øvrigt, at han snart ville komme tilbage og søge forhandling med regeringen om disse spørgsmål.

Gennem FN-resolutioner har vi altså pålagt os selv ikke at støtte racisterne i det sydlige Afrika. Alligevel støtter staten disse regimer og bekæmper derved befrielsesbevægelserne dernede, som altså nu ser sig nødsaget til at komme med erklæringer som den, Neto kom med over for Politiken, om, at man ikke kan garantere dansk ejendom, og måske vil man føle sig nødsaget til at gå endnu videre, fordi Danmark samarbejder med undertrykkeren, med Portugal.

Jeg synes, at det samarbejde bør høre op,

og jeg synes, at lejligheden til at diskutere det er netop nu, da vi behandler den lov, ifølge hvilken der i særlig grad ydes støtte til Portugal, til Portugals kolonivælde, til Sydafrika. Derfor skal jeg tillade mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at der ikke af Danmarks erhvervsfondens midler eller på anden måde bør ydes nogen form for støtte til eller garantier for dansk eksport til eller investeringer i Sydafrika og de portugisiske kolonier i Afrika, fortsætter tinget behandlingen af den foreliggende sag.“

Jeg må slutte med at sige, at det er med velberåd hu, jeg stiller forslaget her ved anden behandling. Jeg har tidligere nævnt, hvorfor jeg ikke kom ind på det ved første behandling. Ved anden behandling kan man diskutere enkeltforhold, og dette kan siges at være enkeltforhold i forbindelse med hele sagen. Derfor må det være nu, forslaget skal stilles.

Der næst er det nødvendigt, at vi nu skaber klarhed. Det kan ikke fortsat være sådan, at vi i FN siger ét og stemmer for ét, og når vi så kommer hjem til den hjemlige andedam, så har vi en helt anden holdning, og så handler vi stik imod de resolutioner, som vi har stemt for i De Forenede Nationer.

Endelig mener jeg også, at det så mange gange i det sidste par år har været sagt her fra tingets talerstol, at man var enig i, at vi ikke burde støtte Portugals politik i det sydlige Afrika og ikke burde støtte det sydafrikanske regime. Det har været sagt, selvfølgelig, fra mit partis side, det har været sagt fra socialdemokratisk side, det har været sagt fra SF, det har været sagt fra radikale og måske også fra andre — jeg har ikke undersøgt det så nøje. Tiden er i hvert fald inde, da vi må prøve på at tilvejebringe lidt overensstemmelse mellem vores teori og vores praksis. Derfor anbefaler jeg, at man stemmer for dette forslag om motiveret dagsorden.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor).

Dette forslag indgår nu i forhandlingen.